

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobkyne: **MH**, bytom P X, zastúpenej advokátom Mgr. RP, H X, B, proti žalovanej: **N**, I X, B, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia BR N č. OSG-860/2006 zo dňa 27. 3. 2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu **zamieta**.

Žalobkyni sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Úrad pre finančný trh ako orgán dohľadu príslušný podľa § 113 zákona č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení (ďalej len „zákon o starobnom dôchodkovom sporení“ alebo „zákon o SDS“) rozhodnutím č. GRUFT-013/2005-SADS zo dňa 16. 8. 2005 uložil žalobkyni z dôvodu porušenia § 111 ods. 6 písm. a/ v nadväznosti na § 48 ods. 11 písm. e/ a § 111 ods. 2 a 3 citovaného zákona pokutu vo výške 500 000,- Sk a zároveň jej odňal povolenie na výkon činnosti sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia. Dôvodom bolo to, že žalobkyňa nevykonávala riadne sprostredkovateľskú činnosť pretože pri jej výkone využívala na poskytovanie odborného poradenstva v oblasti starobného dôchodkového sporenia ako aj na služby súvisiace s činnosťou smerujúcou k tomu,

aby záujemca o uzatvorenie zmluvy o SDS mal príležitosť takúto zmluvu uzatvoriť, iné osoby, ktoré na takúto činnosť nemali oprávnenie. Činnosť, ktorá jej z udeleného povolenia vydaného úradom vyplývala, nevykonávala osobne, čím porušila povinnosti uložené zákonom o SDS. Svojím konaním zároveň porušila podmienku dôveryhodnosti podľa § 111 ods. 6 písm. a/ v nadväznosti na § 48 ods. 11 písm. e/ zákona o SDS. Okrem toho žalobkyňa neoverila totožnosť všetkých fyzických osôb, s ktorými uzatvárala zmluvy o starobnom dôchodkovom sporení, čím zároveň porušila povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 65 ods. 4 zákona o SDS.

O podanom rozklade proti citovanému rozhodnutiu rozhodla BR (ako orgán N, na ktorý prešla pôsobnosť Úradu pre finančný trh vo veciach dohľadu nad finančným trhom podľa § 115 zákona č. 43/2004 Z. z.) tak, že vypustila výrok o odňatí povolenia na výkon činnosti sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia a z dôvodu porušenia § 111 ods. 2 a 3 zákona č. 43/2004 Z. z. jej uložila pokutu vo výške 20.000,- Sk.

Rozhodla tak po tom, čo dospela k záveru, že žalobkyňa voči p. VH, manželom D a L'O a p. IB nevykonávala činnosť sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia v súlade s požiadavkami predpísanými zákonom o SDS a zabezpečila voči menovaným nezákonný výkon sprostredkovateľskej činnosti v rozpore s ustanoveniami § 111 ods. X až 3 zákona o SDS. Žalobkyňa ako sprostredkovateľ starobného dôchodkového sporenia neposkytla, pri výkone svojej sprostredkovateľskej činnosti, vždy a vo všetkých prípadoch odborné poradenstvo týkajúce sa starobného dôchodkového sporenia a ani neposkytla všetky služby súvisiace s činnosťou sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia sama osobne (ale ani prostredníctvom zástupcu spĺňajúceho zákonné predpoklady a podmienky pre výkon sprostredkovateľskej činnosti pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia), a to aj napriek skutočnosti, že jej bola za takúto sprostredkovateľskú činnosť poskytnutá od príslušnej dôchodkovej správcovskej spoločnosti (od spoločnosti C) odmena v plnej výške. V konečnom dôsledku tak žalobkyňa zabezpečením nezákonného výkonu sprostredkovateľskej činnosti pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia porušila ustanovenia § 111 ods. 2 a 3 zákona o SDS.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa dňa 12. 6. 2006 žalobu, ktorou sa domáhala jeho zrušenia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom poprela, že by porušila § 111 ods. 2 a 3 citovaného zákona.

Namietala, že zákon o SDS vyslovene neustanovuje povinnosť sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia vykonávať osobne svoju sprostredkovateľskú činnosť pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia a ani nezakazuje splnomocniť tretiu osobu (zástupcu) na výkon sprostredkovateľskej činnosti pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia. Nesúhlasila s napadnutým rozhodnutím žalovaného v tom, že sprostredkovateľ starobného dôchodkového sporenia sa síce môže pri svojej činnosti nechať zastúpiť, ale že splnomocnencom pri tomto zastúpení môže byť iba iný sprostredkovateľ

starobného dôchodkového sporenia s platným povolením na výkon činnosti sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia. Poukázala na právnu úpravu možnosti zastúpenia podľa iných právnych predpisov, napríklad podľa § 16 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii alebo podľa § 25 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a pretože zákon o SDS jednoducho neobsahuje výslovné obmedzenie možnosti zastúpenia sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia ktoroukoľvek osobou a že zákon o SDS ani nevylučuje možnosť zastúpenia sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia, platí len všeobecná úprava zastúpenia v zmysle Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka.

Podľa jej názoru mohla by mohla byť postihnutá za porušenie § 111 ods. 2 a 3 len vtedy, keby nemala povolenie na činnosť sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia. Taktiež nesúhlasila so záverom o porušení ustanovenia § 65 ods. 4 zákona o SDS, podľa ktorého je sprostredkovateľ povinný overiť totožnosť osoby, ktorá uzatvára zmluvu o SDS pretože takýto záver nemá oporu v zákone o SDS.

Napadnuté rozhodnutie navrhla zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe vysvetlil postup správnych orgánov v predmetnej veci a zaujal stanovisko k vzneseným námietkam. Trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia a žalobu žiadal ako nedôvodnú zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa § 111 ods. 1 zákona o SDS sprostredkovaním starobného dôchodkového sporenia je

- a) činnosť smerujúca k tomu, aby záujemca o uzatvorenie zmluvy o starobnom dôchodkovom sporení mal príležitosť takú zmluvu uzatvoriť,
- b) poskytovanie služieb súvisiacich s činnosťou podľa písmena a),
- c) poskytovanie odborného poradenstva v oblasti starobného dôchodkového sporenia podľa tohto zákona

Podľa § 111 ods. 2 sprostredkovanie starobného dôchodkového sporenia môže vykonávať na území Slovenskej republiky len sprostredkovateľ podľa odseku 3.

Podľa § 111 ods. 3 sprostredkovateľ je fyzická osoba, ktorej N udelila povolenie na vykonávanie činnosti sprostredkovateľa, na ktorého základe je oprávnená v mene dôchodkovej správcovskej spoločnosti vykonávať činnosť podľa odseku 1.

Podľa § 111 ods. 6 žiadateľ o udelenie povolenia podľa odseku 3 musí spĺňať tieto podmienky:

- a) je dôveryhodná osoba podľa § 48 ods. 11
- b) dovŕšil vek 18 rokov,
- c) je plne spôsobilý na právne úkony,
- d) má skončené úplné stredoškolské vzdelanie a zložil odbornú skúšku, ktorej obsahom je preukázanie znalostí právnych predpisov v oblasti starobného dôchodkového sporenia a preukázanie znalostí v oblasti investovania na finančnom trhu.

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa vykonávajúca činnosť sprostredkovateľky starobného dôchodkového sporenia ako osoba oprávnená na výkon takejto činnosti na základe zmluvy o sprostredkovaní na základe zmluvy o sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia uzavretej so spoločnosťou C, sprostredkovala uzatvorenie 1 292 zmlúv o starobnom dôchodkovom sporení, za čo jej bola zo strany spoločnosti C vyplatená provízia v celkovej výške 3.904.710,- Sk. Nepochybná, že zmluvy o SDS so záujemcami o SDS VH, D a ĽO a IB osobne nevypisovala ani neuzatvárala a ani osobne údaje na samotných zmluvách neoverovala, tieto len prevzala od svojich spolupracovníkov MK a p. D

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 111 ods. 1 zákona o SDS, v zmysle ktorého sa za sprostredkovateľskú činnosť považuje vykonávanie čo i len niektorej z vyššie uvedených činností, je nepochybné, že žalobkyňa ako oprávnená sprostredkovateľka starobného dôchodkového sporenia niektoré z uvedených činností pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia vykonávala v rozpore s týmto ustanovením, keďže ich vykonávala prostredníctvom svojich spolupracovníkov p. D a p. K, ktorí však na vykonávanie činnosti pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia nemali vydané povolenie na vykonávanie činnosti sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia.

Podľa názoru súdu neobstojí obrana žalobkyne o možnosti zastúpenia pri činnosti sprostredkovateľa SDS akoukoľvek osobou a nie iba iným sprostredkovateľom starobného dôchodkového sporenia, pretože napriek skutočnosti, že zákon o SDS vyslovene neustanovuje povinnosť sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia svoju sprostredkovateľskú činnosť vykonávať

osobne, túto povinnosť možno vyvodiť z obsahu samotných podmienok vyžadovaných pre výkon sprostredkovateľskej činnosti pri sprostredkovaní starobného dôchodkového sporenia vyplývajúcich z § 111 ods. 2, 3, 6 a 9 explicitne ustanovujúcich, že sprostredkovanie starobného dôchodkového sporenia môže vykonávať len sprostredkovateľ starobného dôchodkového sporenia, ktorý splnil zákonom stanovené podmienky, zložil odbornú skúšku a bolo mu vydané povolenie na vykonávanie činnosti sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia. Je logické, že osoba nespĺňajúca tieto (okrem formálnych ani odborné) predpoklady nemôže takúto činnosť vykonávať a to ani ako zástupca oprávneného sprostredkovateľa.

Súd taktiež neprihliadol na námietku žalobkyne, že zákon o SDS neukladá povinnosť a ani neoprávňuje sprostredkovateľa starobného sporenia overovať totožnosť fyzických osôb, ktoré uzatvorili zmluvu o starobnom dôchodkovom sporení. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenia § 65 ods. 4 v zmysle, ktorého súčasťou údajov zasielaných Sociálnej poisťovni dôchodkovou správcovskou spoločnosťou je aj meno a priezvisko sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia, ktorý *overil totožnosť fyzickej osoby*, ktorá uzatvorila zmluvu o starobnom dôchodkovom sporení a ustanovenie § 64 ods. 6 písm. b) prikazujúce, že zmluva o starobnom dôchodkovom sporení musí obsahovať *údaje o totožnosti* v rozsahu meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu, dátum narodenia a identifikačné číslo sociálneho zabezpečenia fyzickej osoby, ktorá uzatvára zmluvu o starobnom dôchodkovom sporení.

V súlade s citovanými ustanoveniami teda možno od oprávneného sprostredkovateľa starobného dôchodkového sporenia ako osoby znalej právnej úpravy o starobnom dôchodkovom sporení dôvodne očakávať (vyžadovať), že pri svojej sprostredkovateľskej činnosti smerujúcej k uzavretiu právne perfektnej zmluvy o starobnom dôchodkovom sporení so záujemcom o starobné dôchodkové sporenie bude podľa nej aj postupovať a teda pre účely uzatvorenia takejto zmluvy aj overovať pravdivosť údajov poskytnutých takýmto záujemcom.

Z uvedených dôvodov súd nepovažoval žalobkyňou vznesené námietky za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru súdu si žalovaná pre svoje rozhodnutie zadovážila dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých správne zistila skutkový stav a aplikovaním príslušných zákonných ustanovení ustálila správny právny záver. Námietkami žalobkyne vyplývajúcimi z obsahu žaloby, ktoré sú v podstate zhodné s tými, ktoré uvádzala už vo svojom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu sa žalovaná zaoberala, náležitým spôsobom sa s nimi vysporiadala a svoje stanovisko, s ktorým sa súd stotožňuje, vyčerpávajúcim spôsobom uviedla vo svojom rozhodnutí, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol

Žalobkyňa bola v konaní neúspešná, úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva, preto súd účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 250ja ods. 6 OSP).

V Bratislave, dňa 16. októbra 2007

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Kavivanovová Ľubica